

2. Второто правно основание е изведено от липса на правно основание на обжалваното решение, доколкото решението на Комисията от 7 януари 2004 г. за разрешаване на концентрацията е станало неприложимо вследствие на установеното от Общия съд неспазване от Lagardère на някои от ангажиментите.
3. Третото и четвърто правно основание са изведени от грешки при прилагане на правото и от явни грешки в преценката, допуснати от Комисията при преценяването на кандидатурата на Wendel, както през 2004 г., така и в новото решение за одобрение, а така също и от грешки във връзка от една страна с отчитането при приемане на обжалваното решение на данните, получени след 30 юли 2004 г., а от друга страна — със селективното и пристрастно отчитане на тези данни.
4. Петото правно основание е изведено от злоупотреба с власт по-специално като се има предвид, че като приела *ex post* решение за валидиране с обратна сила на неправомерно прехвърляне и като одобрила нов довереник, на когото е възложена единствено задачата да изготви нов доклад за потвърждаване на качествата на Wendel за приобретател на прехвърляните активи, Комисията изопачила целта на член 266 ДФЕС и на Регламент № 4064/89 ⁽¹⁾, който предвиждал между другото възможност за отмяна на решението за разрешение и за санкциониране на страните, които са причина за допуснатото нарушение.
5. Шестото правно основание е изведено от липса на мотиви, тъй като обжалваното решение е опорочено едновременно от непълнота и от противоречие в мотивите.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4064/89 на Съвета от 21 декември 1989 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 395, стр. 1; повторно пълно публикуване вследствие на поправки ОВ 1990, L 257, стр. 13).

Определение на Общия съд от 30 август 2011 г. — PASP и др./Съвет

(Дело T-177/11) ⁽¹⁾

(2011/C 305/12)

Език на производството: френски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 145, 14.5.2011 г.